

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní Mgr. Lenkou Havlíčkovou ve věci

žalobce: **S. M.**, narozený dne X
státní příslušnost Gruzie
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2024, č. j. OAM-06955-31/ZM-2023, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

- I. Žalobě **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobce **je povinen** Krajskému soudu v Ústí nad Labem zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhá zrušení sdělení žalovaného ze dne 18. 11. 2024, č. j. OAM-06955-31/ZM-2023, jímž bylo žalobci podle § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) opakovaně sděleno, že nebyly splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců pro jeho zaměstnávání u zaměstnavatele LUXES s.r.o., IČO: 24788384, sídlem K Lindě 701/5, 190 15 Praha, na pracovním místě – druh práce (CZ-ISCO) „Dělníci v oblasti výstavby a údržby budov (93130), místo výkonu práce v okrese Chomutov, číslo volného pracovního místa 18 962 500 707“, neboť žalobce do tiskopisu oznámení změn uvedl číselné označení volného pracovního místa obsaditelného držiteli zaměstnanecké karty, které však již nebylo volné.
2. V žalobě žalobce současně navrhl, aby soud žalobě přiznal odkladný účinek ve smyslu § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Tento návrh žalobce odůvodnil především tím, že výkonem napadeného rozhodnutí (sdělení) by mu vznikla nenahraditelná újma. Nenahraditelnou újmu žalobce spatřoval ve skutečnosti, že v důsledku napadeného sdělení ztratí oprávnění k pobytu na území České republiky a bude nucen vycestovat do země původu, ačkoliv dosud probíhá řízení o jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty. Dodal, že pokud

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebude žalobě přiznán odkladný účinek, tak dojde ze strany žalovaného k zastavení tohoto řízení. Uvedl, že přiznání odkladného účinku žalobě je jediným prostředkem, jak dosáhnout toho, aby byl případný konečný úspěch ve věci faktický, a nikoliv jen formální. Žalobce podotkl, že jedině odložením účinků napadeného rozhodnutí bude možno nenahraditelné újme předejít. Žalobce uvedl, že již v roce 2025 by mohl žádat o vydání povolení k trvalému pobytu po pěti letech nepřetržitého pobytu na území, avšak již dva roky čelí důsledkům nesprávného úředního postupu, který mu rovněž znemožňuje vykonávat práci u nového zaměstnavatele a činí ho do značné míry závislým na jeho synovi. Zdůraznil, že novou žádost o jakékoliv pobytové oprávnění by byl povinen podat na zastupitelském úřadu v zemi původu a tam setrvat do vyřízení jeho žádosti, přičemž výsledek řízení je nejistý. Žalobce sdělil, že v České republice pobývá od roku 2019, přičemž od té doby si zde vybudoval ekonomické, rodinné a sociální vazby. Žalobce zde pobývá se svým synem T. M., narozeným X, jenž disponuje samostatným pobytovým oprávněním, s nímž má blízké citové vazby. V důsledku nepřiznání odkladného účinku by byl povinen vycestovat z území České republiky, čelit zastavení řízení o jeho žádosti o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty, zpřetrhat blízké osobní vazby se synem a opustit zde vybudované sociální zázemí, což dle jeho názoru představuje závažnou újmu dosahující intenzity nepřiměřeného zásahu do základního práva žalobce a jeho syna na respektování soukromého a rodinného života chráněného čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce konstatoval, že přiznáním odkladného účinku nebude zasaženo do práv třetích osob, neboť předmětné rozhodnutí se týká toliko jeho a jeho rodiny. Žalobci rovněž není známo, že by přiznáním odkladného účinku žalobě mohlo dojít k ohrožení důležitého veřejného zájmu.

3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl, aby žalobě odkladný účinek nebyl přiznán, neboť nebyly splněny všechny zákonné podmínky pro jeho přiznání. Konstatoval, že výkon nebo jiné právní následky napadeného sdělení by pro žalobce neznamenalý újmu, neboť napadené sdělení nemá konstitutivní účinky, ale pouze se jím autoritativně deklaruje, zda byly či nebyly splněny podmínky oznámení změny zaměstnavatele stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců. Podotkl, že žalobcem tvrzená újma v podobě povinnosti opustit území mu nevznikla v důsledku vydání napadeného sdělení, ale v důsledku zániku zaměstnanecké karty, která zanikla ze zákona dne 29. 1. 2023, tedy uplynutím šedesátého dne po dni, kdy žalobci skončil pracovněprávní vztah k původnímu zaměstnavateli. Dále uvedl, že sdělení přijaté podle § 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců je sice podle dosavadní judikatury rozhodnutím, avšak pouze deklaratorním, k čemuž poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2021, č. j. 8 Azs 56/2021-41. Žalovaný sdělil, že žalobce nesplnil podmínky pro změnu zaměstnavatele, neboť do tiskopisu oznámení neuvedl volnou pracovní pozici, která by byla součástí centrální evidence volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty a po výzvě doložil pracovní smlouvu uzavřenou na úplně jinou pracovní pozici.
4. Podle § 73 odst. 1 a 2 s. ř. s. platí, že podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak. Soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Předmětný § 73 odst. 2 s. ř. s. je přitom třeba vykládat tak, že jde o institut zcela mimořádný, kterým je prolamována vykonatelnost napadeného rozhodnutí před tím, než je podrobena soudnímu přezkumu ve věci samé. Lze jej aplikovat pouze v

mimořádných případech, kdy účastník řízení dostatečnými a hodnověrnými důkazy doloží splnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě.

5. K přiznání odkladného účinku žalobě je přitom nutno kumulativně splnit tři podmínky, jejichž naplnění má žalobce tvrdit a prokázat k návrhu doloženými důkazy. První podmínkou je existence újmy, která by byla žalobci způsobena výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí. Existence újmy, byť není výslovně v § 73 odst. 2 s. ř. s. vyjádřena, je bezpochyby nutným předpokladem pro posouzení následujících dvou podmínek, neboť při posuzování podmínky druhé a třetí je újma, která žalobci hrozí, poměřována s dalšími hodnotami, jimiž je újma jiných osob a veřejný zájem. Existence újmy je v některých typech řízení zjevná již ze samotného žalobou napadeného rozhodnutí, a žalobce tak nemusí způsobení újmy zvláště dokládat. Zejména se jedná o případy, kdy je žalobci uložena povinnost uhradit peněžní sankci (pokutu), neboť již z napadeného rozhodnutí v těchto případech vyplývá, že se žalobcův majetek zmenší, a tím mu bude způsobena újma. Na druhou stranu v případech, kde není hrozící újma zjevná již z napadeného rozhodnutí, musí žalobce konsekventně tvrdit, že mu hrozí způsobení újmy, a musí své tvrzení i řádně doložit. Druhá podmínka, která musí být splněna, aby mohl být odkladný účinek žalobě přiznán, spočívá v existenci nepoměrně větší újmy žalobce, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a to ať už byly, či nebyly účastníky předchozího správního řízení. Při posuzování druhé podmínky provádí soud poměrování vedle sebe stojící újmy konkrétních subjektů. I tato podmínka může být s ohledem na charakter věci splněna již tím, že další osoby nebyly správním řízením dotčeny, neboť účastníkem byl pouze žalobce. O takový případ se jedná zejména u správního řízení trestního, kde je rozhodováno o vině žalobce a s tím spojené sankci. Splnění této podmínky bez dalšího nutného tvrzení žalobce a předložení relevantních důkazů musí být zjevné již z napadeného rozhodnutí. Konečně třetí podmínkou, která musí být splněna, je převážení újmy hrozící žalobci nad veřejným zájmem, kterým je vždy, avšak nejen, zájem na výkonu pravomocných rozhodnutí správních orgánů. U třetí podmínky soud zvažuje, zda zde žalobci hrozí natolik závažná újma, že veřejný zájem či veřejné zájmy musí dočasně do meritorního rozhodnutí věci soudem ustoupit zájmům žalobce.
6. Při zkoumání, zda jsou splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě, vycházel soud mimo jiné ze závěrů vyslovených v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011-100. V tomto usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že žalobě lze na návrh přiznat odkladný účinek i v případě, že se jedná toliko o žalobu proti rozhodnutí v tzv. pobytových věcech cizinců, a nikoli o rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy fakticky „až“ v této navazující fázi správního řízení může být cizinec donucen opustit území České republiky. Ve světle judikatury Nejvyššího správního soudu je tak zdejší soud toho názoru, že již samotné rozhodnutí (sdělení), jímž bylo žalobci sděleno, že nebyly splněny podmínky stanovené v § 42g odst. 7 a 8 zákona o pobytu cizinců pro jeho zaměstnávání u výše uvedeného zaměstnavatele na výše uvedené pracovní pozici, je schopno způsobit žalobci újmu, neboť jím žalobce ztrácí oprávnění k pobytu na území České republiky a fakticky je nucen je opustit. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že u žalobce byla splněna první podmínka vyplývající z § 73 odst. 2 s. ř. s., jež je nezbytným předpokladem pro přiznání odkladného účinku žalobě, když při zohlednění závěrů učiněných Nejvyšším správním soudem ve výše citovaných rozhodnutích výkon žalobou napadeného rozhodnutí je s ohledem na charakter souzené věci schopen způsobit žalobci újmu.

7. Pokud se týká splnění druhé podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., soud dospěl k závěru, že s ohledem na charakter žalobou napadeného rozhodnutí nemůže dojít k újmě dalších osob, neboť žalobou napadené rozhodnutí se dotýká pouze práv žalobce. Vzhledem k této skutečnosti má soud za to, že je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku žalobě.
8. Zbývá tak posoudit splnění třetí podmínky, tj. zda přiznání odkladného účinku žalobě není v rozporu s důležitým veřejným zájmem ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Lze jistě souhlasit s tím, že je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří řádně disponují platným pobytovým oprávněním. Soud nijak nepředjímá správnost skutkových zjištění správních orgánů, neboť tato otázka je předmětem žalobních námitek. Nicméně, v této fázi řízení lze konstatovat, že důvod, pro který žalovaný vydal předmětné sdělení o nesplnění podmínek, není bez dalšího takového charakteru, aby bylo možné konstatovat, že další pobyt žalobce na území České republiky by byl v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V porovnání s újmou, která žalobci hrozí a s přihlédnutím ke skutečnosti, že má na území České republiky vytvořeno stabilní zázemí (toto žalobcovo tvrzení žalovaný nijak nerozporoval), se tak nejedná o nepřiměřené narušení důležitého veřejného zájmu, pokud žalobce bude moci na území České republiky setrvat do doby, než soud o jeho žalobě rozhodne.
9. Podstatné v tomto ohledu je i to, že ani žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě neuváděl žádné okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že pro ochranu veřejného zájmu je zcela nezbytné, aby žalobce urychleně opustil území České republiky. Soud v tomto kontextu zároveň podotýká, že podle § 73 odst. 5 s. ř. s. může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly. Poukáže-li tedy žalovaný na takové okolnosti následně, může soud toto usnesení, jímž byl žalobě přiznán odkladný účinek, zrušit.
10. S ohledem na shora uvedené soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a podané žalobě odkladný účinek přiznal.
11. Výrokem II. tohoto usnesení soud žalobci uložil povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. V daném případě vzniká poplatková povinnost dle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *per analogiam*, až dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, tedy ukládá se až tehdy, pokud je o návrhu rozhodnuto (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Návrh na přiznání odkladného účinku ve správním soudnictví je dle položky 20 Sazebníku soudních poplatků zpoplatněn částkou 1 000 Kč. Splatnost poplatku byla stanovena podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích.
12. Soudní poplatek je žalobce povinen uhradit bezhotovostně převodem na účet Krajského soudu v Ústí nad Labem číslo: 3703-3024411/0710, vedený u České národní banky. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: 1784901924.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejdou** opravné prostředky přípustné.

Ústí nad Labem 7. ledna 2025

Mgr. Lenka Havlíčková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.